Diagnozo. Ekkono de malsano per ĝiaj simptomoj. ~1 (tr). Difini malsanon laŭ ĝiaj simptomoj.

Diagonalo. Rekta oblikva linio, iranta de unu angulsupro al alia, interne de poligono. Kp diametro, transversa.

dlagramo. 1 (Sc) Grafika desegno, kiu helpas klarigi iun fenomenon. 2 \leq Grafiko prezentanta la variojn de algebra funkcio de fizikaj grandoj.

diakil(on)o . Plastro el aglutina substanco.

Diakono (Rk). Kleriko helpanta al sacerdoto.

Dialekto. Speciala formo, kiun ricevas iu lingvo en iu regiono: ni devas gardi la lingvon de pereiga disfalo je diversaj ~oj Z; la latina lingvo dis~iginte naskis latinidajn lingvojn. Kp idiomo, Jargono, Slango.

Dialektiko. 1

Arto konvinki per metoda rezonado. Kp Logiko, metodociologio. 2 (Mh) Teorio uzata de Marks k lia skolo por klasigi la historiajn faktojn k por klarigi la evoluon de la realo rigardata kiel konstante transiranta de iu difinila ekvilibro, nomata tezo, al rompiĝo de ekvilibro, nomata antitezo, ĝis nova ekvilibro, nomata sintezo, stariĝas. 8 Tro subtila rezonmaniero (Kp cerbumado).

dializo 🛣. Ĥemia analizo bazita sur la propreco de iuj korpoj povantaj facile trapenetri la porajn membranojn.

Dialogo. 1 Interparolado. 2 Literatura verko en formo de interparolado. ~1 (ntr). Interparoli.

diamagneto (Sc). Korpo, kiun magneto forpuŝas.

* Diamanto. Juvelŝtono, el pura kristaliĝinta karbono. ~a. 1 El ~o. 2 Brila, kiel ~o: ~aj rosaj gutoj. Kp brilianto.

Diametro. Rekta linio, pasanta tra la centro de rondo k kuniganta du punktojn de ĝia ĉirkaŭlinio.

Dianto. Veg. el fam. de kariofilacoj, kies pluraj kulturataj specoj havas belajn florojn k fortan iom pipran bonodoron (dianthius).

Diapazono. Ilo per kiu oni aŭdigas senŝanĝan noton, laŭ kiu oni agordas la muzikilojn.

diareo 🔻 = lakso.

diartrozo . Movebla artiko.

diaso x. Unu el la mezaj formacioj de la sekundara epoko.

diastazo 文. Fermento, kiu aliigas amelon en dekstrinon.

diastolo . Periodo de kordilatiĝo inter du sistoloj.

diatermo ¥. Metodo de speciala varmokuracado per alttensia elektra fluo.

diatezo . Emo de la organismo al ofta samspeca malsaniĝo.

diatona b (pri gamoj). Konsistanta el tonoj k duontonoj.

*Diboĉi (ntr). Malvirte, malĉaste, malsobre vivi : la vento ~is (furiozis, senbridiĝis) sur la kampoj B. Kp origio. For~i (tr). Perdi per ~o : li for~is ĉion, ĝis la lasta ĉemizo Z. ~ejo. Loko, kie oni povas ~i (Kp Bordelo, drinkejo).

Didaktiko. Arto instrui : ~a poemo estas versa verko en kiu oni traktas teknikan temon.

* Didelfo. Saltanta mambesto, kies inoj havas sur ventro poŝon por porti la idojn (Didelphus).

dielektriko \leq . Substanco, kiu ne kondukas elektran fluon. \sim a. Havanta econ de \sim 0.

diftongo: ofte la francoj ~e prononco de diftongo: ofte la francoj ~e prononcas la diftongon aŭ. 2 Signo montranta tiun prononcon; tremao.

dieso b. Kromsigno duontone altiganta la noton. Du~o. Kromsigno je unu tono altiganta la noton.

Dieto. Speciala nutromaniero: observi severan ~on; ~o vegelara.

*Difekti (tr). Kaŭzi malbonan staton de io, tiel ke ĝi iĝas malpli taŭga, malpli valora : ~i al si la brakon; unu ovo malbona tutan manĝon ~as Z; unu malamiko pli ~as ol cent amikoj protektas Z; ~i vazon, meblon, maŝinon; (f) ~i la sanon, virton Z, ĝojon Z, honoron Z, famon, rajtojn de iu Z; facile ~ebla aparato; ila gloro estas ne~ebla Z. Kp kripligi, malutiti, konfuzi, vunti, putrigi, malutiti, konfuzi, vunti, putrigi,